

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE INFRASTRUCTUUR,
HET VERKEER
EN DE OVERHEIDSBEDRIJVEN

COMMISSION DE L'INFRASTRUCTURE,
DES COMMUNICATIONS
ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES

VAN

DU

21-06-2000

21-06-2000

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie&ID21

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA : Handelingen (Integraal Verslag)
BV : Beknopt Verslag
PLEN : Plenumvergadering
COM : Commissievergadering

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif
QRVA : Questions et Réponses écrites
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)
CRA : Compte Rendu Analytique
PLEN : Séance plénière
COM : Réunion de commission

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers
Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud

Woensdag 21 juni 2000

COMMISSIE VOOR DE INFRASTRUCTUUR, HET VERKEER EN DE OVERHEIDSBEDRIJVEN - COM 239

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over "UMTS-licenties (mobiele telefonie van de derde generatie)" (nr. 2042)

sprekers: **Yves Leterme, Rik Daems**, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties

Mondelinge vraag van de heer Olivier Chastel aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over "de georganiseerde onverantwoordelijkheid van De Post" (nr. 1988)

sprekers: **Olivier Chastel, Rik Daems**, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties

Mondelinge vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over "de delokalisatie van het personeel 'postzegels en filatelie'" (nr. 2155)

sprekers: **Karine Lalieux, Rik Daems**, minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties

Mondelinge vraag van de heer Hans Bonte aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "het NMBS-plan ter ondertunneling van Peutie" (nr. 2151) 10

sprekers: **Hans Bonte, Isabelle Durant**, vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer

Sommaire

Mercredi 21 juin 2000

COMMISSION DE L'INFRASTRUCTURE, DES COMMUNICATIONS ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES COM 239

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur "les licences de téléphonie mobile de la troisième génération (UMTS)" (n° 2042) 5

orateurs: **Yves Leterme, Rik Daems**, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques

Question orale de M. Olivier Chastel au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur "l'irresponsabilité organisée de La Poste" (n° 1988) 7

orateurs: **Olivier Chastel, Rik Daems**, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques

Question orale de Mme Karine Lalieux au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur "la délocalisation du personnel 'timbre-poste et philatélie'" (n° 2155) 8

orateurs: **Karine Lalieux, Rik Daems**, ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques

Question orale de M. Hans Bonte à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "le plan de la SNCB de construire une voie souterraine sous Peutie" (n° 2151) 10

orateurs: **Hans Bonte, Isabelle Durant**, vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports

COMMISSION DE L'INFRASTRUCTURE,
DES COMMUNICATIONS
ET DES ENTREPRISES PUBLIQUES

RÉUNION PUBLIQUE DU
MERCREDI 21 JUIN 2000

De vergadering wordt geopend om 11.06 uur door de heer **Francis Van den Eynde**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 11.06 heures par M. **Francis Van den Eynde**, président.

Mondelinge vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over "UMTS-licenties (mobiele telefonie van de derde generatie)" (nr. 2042)

Question orale de M. Yves Leterme au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur "les licences de téléphonie mobile de la troisième génération (UMTS)" (n° 2042)

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het gaat inderdaad over de UMTS-licenties. Daarrond is al heel wat te doen geweest, vooral met betrekking tot de vergoeding die aan de Staat zal worden uitgekeerd om een licentie te verkrijgen. Het zou interessant en belangrijk zijn als wij over de inhoudelijke aspecten - ik denk bijvoorbeeld aan de voorwaarden die zullen worden gesteld bij het verlenen van deze licenties - in deze commissie en in het parlement een debat ten gronde kunnen voeren. De minister zal daartoe wellicht op het juiste moment bereid zijn.

Ik vind het een wijze beslissing dat de minister consultancy heeft ingeroepen om het dossier voor te bereiden. Wat is de precieze opdracht van de consultant in heel de procedure die wij voor het overige uit persverklaringen hebben moeten vernemen ? Conform de Europese regelgeving terzake moest de procedure die men in België zal volgen om de licenties toe te kennen, tegen 1 januari 2000 gepubliceerd zijn, behoudens uitstel op vraag van de lidstaten en te verlenen door de Europese Commissie desgevallend wegens technische redenen. Welke

COMMISSIE VOOR DE INFRASTRUCTUUR,
HET VERKEER
EN DE OVERHEIDSBEDRIJVEN

OPENBARE VERGADERING VAN
WOENSDAG 21 JUNI 2000

technische redenen zijn desgevallend aangevoerd om vanwege de commissie dit uitstel van publicatie van de procedure te vragen ? Is de procedure ondertussen gepubliceerd ? Indien niet, wanneer zal ze dan gepubliceerd worden ?

Ik wil ook enkele suggesties doen, voor zover die bij de minister nog niet leven. De keuze van de procedure is niet neutraal en kan gevolgen hebben voor het bedrag dat men zal ontvangen. Bij de omschrijving van de lasten, of men nu kiest voor een gewone cashprocedure of voor een selectie op basis van een beauty contest zullen de overblijvende concurrenten geroepen worden om een bod te doen. Onze fractie lijkt het echter belangrijk om bij de lasten elementen van universele dienstverlening in te schrijven, bijvoorbeeld met betrekking tot de dekkingsgraad van deze nieuwe gsm-infrastructuur en -mogelijkheid.

Het zou een slechte keuze zijn om in het kader van een maximalisatie in een bedrag niet te veel lasten op te leggen. De UMTS kan zo in commercieel interessante delen van ons land worden aangeboden en in andere delen van het land niet of met veel vertraging. Zo houdt men een soort tweede klasse gsm-mogelijkheid over. Er moet bovendien rekening gehouden worden met de bedrijven die reeds geïnvesteerd hebben in de huidige gsm-technologie en -infrastructuur. Dat is blijkbaar ook de bedoeling van de minister. Voor die spelers is het om strategische redenen belangrijk om het extreme van de te beogen opbrengst niet na te streven. De budgettaire belangen van ons land moeten uiteraard goed worden gediend.

Het is echter noodzakelijk om, in de afweging tussen de verschillende belangen, rekening te houden met de gedane investeringen en de posities die de operatoren reeds hebben ingenomen.

Mijnheer de minister, mijn vraag vat al deze elementen samen. Wat is de huidige stand van zaken ? Misschien kunt u enige toelichting geven op de aangevoerde elementen inzake de procedure en de inhoud.

Minister **Rik Daems** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb inderdaad toelating aan de Ministerraad gevraagd om een consultant aan te duiden. In dit soort dossiers waar men zich inzake techniciteit in een ingewikkelde en bovendien nog evoluerende situatie bevindt, is het nuttig om een beroep op de beste professionelen te doen. De Ministerraad heeft mij de consultant toegestaan. Wij bevinden ons nu in de eindfase waarin wordt bepaald wie de consultant zal zijn. Ik ontvang vandaag waarschijnlijk het laatste element om een beslissing te kunnen nemen. Het is mogelijk dat u vandaag nog op de hoogte van de identiteit van de consultant wordt gesteld die conform de procedure, op een correcte manier toegepast, werd aangeduid.

Wat zal de taak van de consultant zijn ? Hij zal zowel het BIPT als mijzelf bijstaan. Het gaat immers om een joint venture waarbij het BIPT voor een aantal reglementaire aspecten instaat en waarbij ik voor de procedure van toewijzing instaat. De consultant zal ons bijstaan in het formuleren van een voorstel inzake de procedure van selectie. In de procedure zitten alle bestekelementen vevat. De procedure, goedgekeurd door de Ministerraad, zal dan volgens de praktische gang van zaken verlopen. Volgens de timing moeten wij in november 2000 in staat zijn om een toewijzing te doen. Het is een informeel gegeven dat de strikte datum van 1 januari 2000 voor de toekenning en de hele Europese procedure door niemand is nageleefd omwille van de evolutie van de markt. Wij hebben deze datum ook niet strikt nageleefd omdat daartoe geen enkele noodzaak bestond. Een belangrijk element in dit dossier houdt in dat de invoering van het UMTS vanaf begin 2002 mogelijk moet zijn. Wij zitten inzake deze datum op dezelfde lijn van andere landen.

Ik heb de aankondiging van de veiling voor de derde generatie gsm's reeds in 1999 op de beurs van Genève gedaan. Het was een specifieke overweging om pas in november 2000 een toewijzing te doen. Op die manier kan men de ervaring van een aantal andere landen terzake met een op het eerste zicht grotere, meer interessante markt nagaan om dit daarna te kunnen transponeren op een kleinere markt zoals België. Het is een bewuste keuze om de ervaring en de standaardinstellingen in andere landen terzake te bekijken om dan op een oordeelkundige manier in dit land de vergunning te geven.

Welke procedure geeft aan volgens welke algemene richtlijnen de consultant moet werken ? Men moet eerst een kwalificatiefase hebben. Men kan niet lukraak iemand, die niets met de derde generatie gsm's te maken heeft, vragen mee te werken zolang men het geld ervoor beschikbaar stelt. Zoals in elke procedure heeft men een aantal minimumcriteria nodig om te mogen toetreden tot

de groep die kan bieden. Ik sluit niet uit dat een aantal aspecten uit het bestek naar voren zullen komen die betrekking hebben op de universele dienstverlening. De consultant zal moeten uitmaken of dit het geval zal zijn.

Welke garantie kan ik een gedane investering op een gsm-infrastructuur en een gsm-licentie voor de 3 tweede generatie gsm's bieden die op een periode van 10 jaar zouden worden afgeschreven ? Men heeft nu immers, na 3 respectievelijk 4 jaar, met een nieuwe technologie te maken. Het is een misvatting dat de derde generatie gsm's een verlenging van de tweede generatie gsm's is. Dat is absoluut niet het geval want het is technisch totaal verschillende technologie.

Aan de consultant wordt ook de vraag gesteld wat het al dan niet rekening houden met de aspecten die op de markt bestaan en in alle Europese landen verschillend zijn inhoudt. We vragen dus met welke elementen we rekening moeten houden.

De selectie als such zal hoe dan ook gebeuren op basis van de klassieke vorm van veiling. Dat gebeurt zo om de heel eenvoudige reden dat dit de enige manier is waarop men de marktreflectie in de prijs kan terugvinden. Ik weet dat er eventueel argumenten te vinden zouden kunnen zijn om over te gaan naar een beauty contest. Het probleem met een beauty contest is echter dat men nu reeds kan zien dat er veel meer dan vier potentiële spelers voor een derde-generatielicentie zijn. In een beauty contest zal men hoe dan ook op arbitraire basis een technologiegebruik moeten toekennen dat een enorm winstpotentieel in zich draagt als men de bedragen ziet die in veiling naar voren zijn gekomen. Ik weet dat men dan vaak het argument gebruikt dat de markt hierdoor financieel gehypothekeerd wordt en dat het om een soort gedeveerde taxatie gaat. Naar mijn oordeel is dat niet het geval. Als men bekijkt hoe de tweede-generatielicenties werden toegekend in beauty contests en mits betaling van bepaalde fees in veiling, dan stelt men vast dat er geen correlatie bestaat tussen de marktprijs in de betrokken landen en de manier van toewijzen. Gewoon empirisch gesproken is er dus geen relatie. Met andere woorden, men kan ervan uitgaan dat het organiseren van een beauty contest met een kleinere financiële inspanning door het bedrijf zich de facto reflecteert in de marktprijs die hoe dan ook op Europees niveau waarschijnlijk dezelfde zal zijn. Men zal waarschijnlijk een prijszetting krijgen die een reflectie geeft van de business cases die men in de landen die met veiling werken heeft gezien. Dat zal hoe dan ook het gevolg zijn. Het zou dan ook te gek zijn om sommigen een bijna crimineel voordeel te geven terwijl anderen perfect in dezelfde technologische omstandigheden verkeren om deze dienst te gaan leveren. Men kan dat dus niet verantwoorden.

Rik Daems

Een andere zaak die men niet zou kunnen verantwoorden zou het onttrekken aan de gemeenschap zijn van een economische prijs die kan worden betaald. De vraag is natuurlijk wat men met die centen gaat doen. Dat geld is immers niet verdwenen. Men heeft geld aan de markt onttrokken maar het zit dan bij de gemeenschap. Dat is ook logisch als men unilateraal een licentie ter beschikking stelt en het aantal licenties beperkt is. Aangezien dit geen probleem is, hoeft het ook niet te worden opgelost. Ik meen echter dat men dit zou kunnen begeleiden door een deel of het totale bedrag opnieuw te investeren in de informatiemaatschappij. Ik heb die stelling reeds naar voren gebracht. Op dat ogenblik is er absoluut geen sprake meer van een taxatie. Men heeft dan integendeel een hybride vorm van retributie. Ik overweeg om mijn stelling terzake in de komende dagen aan mijn collega's bekend te maken. Ik moet dan wel even nagaan welke richting dit moet uitgaan. Dat zal ook afhangen van de soort consultant die we terzake zullen aanduiden.

Dat waren een aantal elementen. Ik moet u zeggen dat als men het financieel bekijkt, dit waarschijnlijk een van de belangrijkste dossiers is die deze regering nog dit jaar moet behandelen. Ik blijf bij mijn bijzonder bescheiden en conservatieve ramingen tot ik mijn eerste werkvergadering met de consultant heb gehad. Dat is evident. Daarna zal ik het te verwachten resultaat bijstellen.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Mijnheer de minister, in de komende weken zullen de eerste stappen worden gezet, namelijk het aanduiden van de consultant en het geven van de eerste verklaringen over de opbrengst en de gekozen procedure. Bij die gelegenheden zullen we uiteraard op dit dossier kunnen terugkomen. U zult ongetwijfeld weten dat de discussie over de opbrengst en de manier waarop men die zou inschatten in Frankrijk ook de universele dienstverlening en de reeds gedane investeringen door France Télécom en anderen omvatte. Het Franse debat omvatte een aantal interessante elementen die eigenlijk ook volledig voor ons land van toepassing zijn, inclusief de investeringen van de operatoren van gsm's van de tweede generatie en de idee van de universele dienstverlening. Wij zullen dit dossier zeker opvolgen.

Ik heb nog een kleine bijkomende vraag. Ik dacht dat er op Europees vlak ook ideeën circuleerden rond de affectatie van de opbrengst van de licentiefees.

Ik meen te weten dat de minister op dat vlak een enigszins afwijkende houding aanneemt. Affectatie van schuldafbouw is volgens hem niet echt de eerste prioriteit. Er moet volgens de minister vooral worden geïnvesteerd in de kennismaatschappij waarbij het veeleer gaat om een retributie en niet echt een taxatie van het nieuwe communicatie-instrument.

Minister **Rik Daems** : Ik doe een beroep op uw vertrouwen in mijn creativiteit om u te verrassen met mijn voorstel.

De heer **Yves Leterme** (CVP) : Ik geef u het voordeel van de twijfel.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Question orale de M. Olivier Chastel au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur "l'irresponsabilité organisée de La Poste" (n° 1988)

Mondelinge vraag van de heer Olivier Chastel aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over "de georganiseerde onverantwoordelijkheid van De Post" (nr. 1988)

M. **Olivier Chastel** (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, depuis la loi du 26 décembre 1956, le service postal tire argument de l'article 23 de cette même loi, qui l'exonère de toute responsabilité pour les services qui lui sont confiés, pour refuser systématiquement d'indemniser les pertes, spoliations et avaries d'envois ordinaires même lorsqu'il est évident que ces incidents se sont produits dans le circuit postal. Seuls les articles 16 à 19bis de cette même loi organisent quelques exceptions à ce principe général d'irresponsabilité.

L'arrêté royal du 9 juin 1999 a mis en place un nouveau régime des responsabilités en abrogeant purement et simplement les articles 16, 17, 18, 19, 21, 22 et 23 de la loi du 26 décembre 1956. Ainsi, selon le rapport au Roi annexé à l'arrêté royal du 9 juin 1999, la nouvelle disposition stipule qu'on soumet La Poste au régime de droit commun en matière de responsabilité contractuelle, à l'instar des autres opérateurs postaux.

Le rapport annuel 1999 du service de médiation de La Poste relève (page 20) que cette disposition a été critiquée par la section de législation du Conseil d'Etat au motif qu'elle excède l'habilitation donnée au Roi. La loi du 3 mai 1999 portant des dispositions budgétaires et diverses ne donnait, en effet, au Roi que le pouvoir de modifier la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques autonomes.

Comme le souligne le service de médiation, le maintien de cette disposition met en situation inconfortable aussi bien La Poste que l'utilisateur de ses services, non seulement en raison de l'insécurité juridique créée par l'excès d'habilitation mais aussi en raison des effets de cette abrogation.

Olivier Chastel

La conséquence en est que les interprétations relatives à la responsabilité de La Poste divergent selon l'interlocuteur postal, introduisant la confusion tant au sein de La Poste que pour les clients usagers de celle-ci.

Il revient donc à La Poste, dorénavant, d'énoncer et de publier des conditions générales.

Toujours selon le service de médiation, il n'existait toujours pas de textes cohérents, publics et accessibles fin 1999. A défaut de directives claires, les interlocuteurs postaux du service de médiation de La Poste en charge des dossiers de réclamations hésitent quant à la position à adopter. De nombreux dossiers sont ainsi toujours en souffrance. L'absence de publication cohérente de conditions générales ouvre la voie à des situations conflictuelles qui peuvent, comme le souligne un responsable de La Poste dont les propos sont repris par le service de médiation : "alimenter un contentieux judiciaire lent et lourd."

M. le ministre ne trouve-t-il pas anormal que, désormais, seule La Poste dispose du pouvoir de déterminer les règles de responsabilités applicables lors de l'exécution de missions de service public ? Ne pense-t-il pas, par ailleurs, que La Poste doit aussi vite que possible mettre fin à l'insécurité née de la nouvelle législation en adoptant et en publiant les conditions générales valables pour La Poste, dans le respect des clients ou usagers ?

M. **Rik Daems**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, j'ai interrogé La Poste sur cette situation. Il y a quelques mois, une question portait déjà sur ce sujet et j'avais contacté La Poste pour demander ce qui se passait.

Aujourd'hui, La Poste m'a fait savoir qu'elle était consciente - c'est la moindre des choses - de la nécessité de mettre rapidement en place de nouvelles conditions générales qui définissent clairement le régime des responsabilités que vous mentionnez ainsi que les droits et les devoirs de l'entreprise et de ses clients.

Un projet a été rédigé par La Poste, mais celle-ci souhaite encore en discuter avec les organisations de consommateurs ainsi que des conseillers externes à l'entreprise afin de ne négliger aucun aspect. En effet, il s'agit d'un document assez crucial et la définition de notions telles que droits, devoirs, litiges, peut également avoir des conséquences sur les résultats de La Poste.

La Poste souhaite disposer de conditions générales claires et équilibrées, ce que vous et moi souhaitons aussi.

Je me réfère à la rencontre que le nouvel administrateur délégué de La Poste a eue avec la presse le 18 mai dernier, au cours de laquelle il a annoncé que ces conditions générales seraient publiées le 1er septembre.

En résumé, un projet de conditions générales est rédigé et des consultations vont avoir lieu avant de déposer un texte définitif. Celui-ci devrait, selon l'administrateur délégué, être publié pour le 1er septembre.

Vous me demandez si vous pourriez consulter ce texte avant qu'il soit publié. Je crains que ce soit difficile car nous allons être en vacances. Je pourrais éventuellement demander qu'il soit envoyé au président de cette commission afin qu'il vous le fasse parvenir, mais je ne peux pas m'y engager pour l'instant puisque je ne connais pas l'état d'avancement des consultations en cours et il serait malvenu que certains éléments deviennent publics avant que le document soit définitif.

Le **président** : Monsieur Chastel, il va de soi que si nous recevons des documents de la part du gouvernement, nous vous les transmettons.

M. **Olivier Chastel** (PRL FDF MCC) : Monsieur le ministre, il est déjà très appréciable que La Poste soit consciente du problème et que l'on s'entende, aujourd'hui, sur la nécessité de mettre en place une régime de responsabilité et non plus d'irresponsabilité.

Je me réjouis également que, d'ici le 1er septembre, une publication sera consacrée à toute cette problématique. Je vous concède qu'une concertation la plus large possible est nécessaire avant la publication de ce document.

J'aurais toutefois souhaité connaître votre avis sur ce fameux arrêté royal qualifié par le Conseil d'Etat de "litigieux", relatif à la responsabilité de La Poste.

M. **Rik Daems**, ministre : Dans le cadre de la rédaction des conditions générales, j'ai demandé à La Poste de tenter de nous donner des éléments en vue de régler ce problème.

Dès que je serai en possession de ces éléments, j'envisagerai ce qu'il y a lieu de faire. Avant de prendre un arrêté royal ou d'envisager d'autres mesures, je veux avoir toutes mes assurances au sujet des conditions générales et des résultats que nous pouvons escompter. Cette démarche me semble logique.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Question orale de Mme Karine Lalieux au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques sur "la délocalisation du personnel 'timbre-poste et philatélie'" (n° 2155)

Mondelinge vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties over "de delokalisatie van het personeel 'postzegels en filatelie'" (nr. 2155)

Mme **Karine Lalieux** (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, le service "timbre-poste et philatélie" de La Poste a été récemment informé de la décision de l'administrateur délégué de La Poste de délocaliser la totalité du service en Région flamande sur le site de Mechelen.

Sachant que le service "timbre-poste et philatélie" est incontestablement un service central au sens des lois coordonnées sur l'emploi des langues en matière administrative et sachant qu'un tel service est traditionnellement, conformément aux travaux préparatoires de ladite loi, situé à Bruxelles afin d'en assurer l'égal accès à tous les usagers et employés et garantir l'égal respect dû aux deux langues nationales, il convient de s'interroger sur l'opportunité, et partant sur la motivation réelle, de cette délocalisation. De plus, ce service est rentable et en pleine expansion.

Interrogée par les organisations syndicales, la direction n'a réussi à invoquer à l'appui de sa décision qu'un problème minime de stockage et les déplacements réguliers de deux graphistes attachés au service entre Bruxelles et Mechelen, où se situe l'imprimerie.

Vous conviendrez, monsieur le ministre, que pour justifier le déménagement en Région flamande d'un service dont les activités concernent incontestablement l'ensemble de la population de ce pays et qui, en outre, entretient des contacts suivis au niveau international, tant avec des collectionneurs que des services similaires, cette motivation apparaît plus que légère. D'autant que l'opération entraîne la délocalisation vers Mechelen de l'ensemble du personnel du service. Il faut souligner les problèmes quotidiens de déplacement que vont rencontrer les 76 personnes du service. Et cela vaut à la fois pour les 29 agents francophones domiciliés en Région wallonne et pour les 47 agents néerlandophones domiciliés en Région flamande mais pour lesquels le fait de rejoindre Mechelen n'impliquera pas moins le transit par Bruxelles.

En outre, il convient de considérer que la délocalisation du service entraîne également un changement de régime linguistique. Il est manifeste que le personnel francophone actuellement affecté au service "timbre-poste et philatélie" ne pourra pas être maintenu dans ce service. En effet, la délocalisation en Région flamande implique, d'une part, qu'en service intérieur, toutes les communications de service seront désormais rédigées uniquement en néerlandais et, d'autre part, que le personnel francophone actuellement en service devra être titulaire du certificat Selor - ancien SPR - de connaissance du néerlandais s'il veut conserver son emploi.

Nous pensons que compte tenu de la localisation et du milieu de travail, le personnel francophone sera inéluctablement remplacé par du personnel néerlandophone.

J'ose espérer, monsieur le ministre, que s'agissant d'un service central - et j'insiste sur ce dernier terme -, une telle situation vous apparaîtra totalement inadéquate et inopportune. Aucune raison fonctionnelle ne peut en effet justifier que ce service soit confisqué au profit d'un groupe linguistique, quel qu'il soit.

M. **Rik Daems**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, de quoi s'agit-il ? En réalité, la question est de savoir s'il est possible d'avoir un service central situé dans une partie unilingue du pays. A ce sujet, il est important de savoir que déjà en 1989, le Conseil d'Etat a statué que les services de La Poste ayant un caractère national ont le droit d'employer du personnel appartenant à l'autre rôle linguistique que celui de la Région. Donc, il n'y a pas de problème linguistique. Je peux vous citer des exemples : Bruxelles X à Bruxelles-National est situé sur le territoire flamand et l'usine d'enveloppes est sise à Jemelle. Donc, sur le principe, aucun problème ne se pose.

Quant à une décision qui concerne un service - qu'il soit central ou d'exécution - unique pour le pays, cela est du ressort exclusif de la direction et du comité paritaire.

C'est à eux de prendre la décision et de voir si les conditions requises sont acceptables. Pour ma part, si le comité paritaire estime que cette décision est la bonne, je ne vois aucun inconvénient à ce qu'il la prenne. Sur le plan du principe, aucun problème ne se pose puisque le Conseil d'Etat a déjà statué sur des cas similaires. Si l'entreprise estime que cette décision est bonne à prendre, je ne vois pas pourquoi j'essaierais de la modifier. Je ne serais d'ailleurs sans doute pas en mesure de le faire puisque la décision est soutenue par le comité paritaire de La Poste.

Comme vous le savez, ma position est ferme en ce qui concerne les entreprises pour lesquelles j'exerce une responsabilité. Le management doit gérer l'entreprise et tant qu'aucun problème ne se pose, je n'ai nullement l'intention de m'immiscer dans le management de cette entreprise, qu'il s'agisse de La Poste ou de n'importe quelle autre société.

Mme **Karine Lalieux** (PS) : Monsieur le président, je remercie le ministre de sa réponse. La décision qui sera prise garantira au personnel que les dossiers individuels seront traités en français. Mais, en Flandre, les communications de service resteront rédigées en néerlandais, le Conseil d'Etat n'en disconvient pas. Par conséquent, cela ne résout en rien le problème des travailleurs francophones.

Par ailleurs, La Poste représente un service international. Bruxelles est non seulement la capitale de la Belgique, mais aussi celle de l'Europe. Il est donc symbolique qu'un service international soit implanté à Bruxelles plutôt que dans l'une des deux régions.

M. **Rik Daems**, ministre : Si je devais suivre votre raisonnement, je devrais faire déménager l'usine de timbres implantée à Malines pour l'installer à Bruxelles.

Mme **Karine Lalieux** (PS) : Non. En fait, nous parlons ici d'un service à la clientèle. Les contacts avec les clients ou les autres services ont lieu dans toute l'Europe et même le monde entier. Je ne parle pas des services d'exécution, mais des services à la clientèle.

M. **Rik Daems**, ministre : Nos opinions divergent, ce qui peut arriver au sein d'une réunion de commission. En ce qui me concerne, j'estime que la décision qui a été prise est efficace et rationnelle. Je sais qu'il existe des inconvénients mais il incombe au comité paritaire d'y remédier. Il doit faire en sorte que cette décision ne provoque pas de problème. Je vous invite à vous informer à ce sujet. Si des problèmes demeurent, je suis certain que nous pourrions les résoudre ensemble.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Hans Bonte aan de vice-eerste minister en minister van Mobiliteit en Vervoer over "het NMBS-plan ter ondertunneling van Peutie" (nr. 2151)

Question orale de M. Hans Bonte à la vice-première ministre et ministre de la Mobilité et des Transports sur "le plan de la SNCB de construire une voie souterraine sous Peutie" (n° 2151)

De heer **Hans Bonte** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik heb begrepen dat er in deze commissie al veel werd gediscussieerd over een onrustbarend plan in mijn dorp, met name het NMBS-plan ter ondertunneling van Peutie. Met grote opluchting vernam ik vorige week via de regionale pers dat de regering terzake een belangrijk standpunt heeft ingenomen. Zij heeft beslist dat deze ondertunneling definitief wordt afgevoerd. Mevrouw de minister, ik kan u verzekeren dat deze beslissing zeer goed is onthaald bij de inwoners van Peutie. Ik ken enkele personen die trouwens letterlijk wakker lagen van dit megalomane plan van de NMBS.

Er bestaat echter een probleem inzake de communicatie met de betrokkenen. Het is precies daarom dat het mij te doen is. Ik wil dat in dit moeilijke dossier alle inwoners van Peutie perfect worden geïnformeerd over hetgeen er gaande is.

Via de pers hebben wij vernomen dat u hebt verklaard dat het plan onaanvaardbaar is. In de regionale pers werd er ook aan toegevoegd dat het plan van de baan is. De liberale krant van Peutie zegt dat de regering een

beslissing heeft genomen en u als woordvoerder die mededeling hebt gedaan, dit alles ter verduidelijking van uw verklaringen van vorige donderdag in de plenaire vergadering, op vragen van collega's Cortois en Vanoost.

In het licht van correcte informatie wil ik op vier precieze vragen een antwoord krijgen.

Ten eerste, wanneer heeft de federale regering dit standpunt ingenomen ? Op welke Ministerraad werd hierover overlegd ?

Ten tweede, wanneer hebt u de NMBS op de hoogte gebracht van deze beslissing ? In de regionale pers is er sprake van een nieuwe opdracht die aan de NMBS zou worden toevertrouwd. Graag had ik de inhoud daarvan gekend. Wanneer en hoe hebt u deze opdracht aan de NMBS gegeven ?

Ten derde, nieuw in dit dossier is dat u niet alleen het tracé via de ondertunneling van Peutie naar de prullenmand verwijst, maar ook een ander denkspoor, met name een bundeling van de nieuwe spoorlijn met de E19-berm die nogal breed is uitgevallen, wat bepaalde mogelijkheden gaf. Blijkbaar hebt u verklaard dat ook dat tracé onaanvaardbaar is. Mevrouw de minister, welk tracé is volgens u wel aanvaardbaar ? Ik verwijs hierbij naar bepaalde suggesties die door de burgemeester van Vilvoorde - niet de minste in dit dossier - werden geformuleerd tijdens de commissievergadering van 10 mei 2000, waarvan ik hier het verslag heb. Hij pleit ervoor om de idee om Peutie te ondertunnelen te laten varen en pleit zeer sterk - zelfs tot driemaal toe - om een tracé te trekken 150 meter links of rechts van het NMBS-plan. Mevrouw de minister, acht u dit tracé aanvaardbaar ?

Ten vierde, tot waar strekt de bevoegdheid van de regering en van de minister van Vervoer in het bijzonder, bij de bepaling van het precieze spoortracé ? In april reeds stelde ik u een aantal vragen in dat verband en merkte ik op dat een definitieve beslissing hoe dan ook moet worden genomen in overleg met het Vlaams Gewest dat bevoegd is inzake ruimtelijke ordening. Op dat ogenblik antwoordde u mij, mevrouw de minister, dat een werkgroep moest worden opgericht, samengesteld uit vertegenwoordigers van de NMBS, van de federale regering en van het Vlaams Gewest. Welnu, werd die werkgroep inmiddels opgericht en zo ja, wanneer kwamen de leden ervan bijeen ?

Als aanvullende vraag had ik nog graag vernomen of het juist is dat de heren Cortois en Vanoost, twee dagen vóór het formuleren van de mondelinge vragen over dit dossier tijdens de plenaire vergadering van vorige donderdag, samen met de Agalev-vertegenwoordigers van Vilvoorde, dit dossier op uw kabinet bespraken en aldus, met andere woorden, de parlementaire vragen gedeelte-

Hans Bonte

lijk voorbereiden ? Wellicht maakte u hen het antwoord dat u zou verstrekken duidelijk, hetgeen de snelheid verklaart waarmee de boodschap in Peutie werd doorgegeven. Die snelheid veronderstelt immers een voorafgaande informatie.

Mevrouw de minister, tot hier beperkten zich mijn vijf vragen waaromtrent ik absolute duidelijkheid van u verwacht.

Minister **Isabelle Durant** : Mijnheer de voorzitter, collega's, deze aanvullende vraag omtrent het moeilijke dossier inzake Peutie, geeft mij de gelegenheid meer precieze informatie te verstrekken, wat uiteraard erg belangrijk is voor alle betrokkenen.

Terzake moet duidelijk een onderscheid worden gemaakt tussen een standpunt en een beslissing. Er werd nog geen beslissing genomen.

Zoals ik zei tijdens het vragenuurtje tijdens de plenaire vergadering van de Kamer van vorige donderdag, bevin-den wij ons momenteel in de fase van het behandelen van denksporen van de NMBS. De Ministerraad nam nog geen beslissing over geen enkel tracé.

De NMBS lanceert ideeën om de uitvoering van de regeringsbeslissing van 11 februari te concretiseren. Hoewel het hier slechts gaat om denksporen, leek het mij opportuun mijn bezwaren reeds bekend te maken omtrent de methodologie die daarbij soms wordt gehanteerd. Dat gebeurde in antwoord op mondelinge vragen die vorige week tijdens de plenaire vergadering werden gesteld en het verheugt mij bijzonder, mijnheer Bonte, dat mijn standpunt de goedkeuring wegdraagt zowel van de inwoners van Peutie als van uzelf.

Zelf ben ik van mening dat nog geen beslissing kan worden genomen op basis van de huidige vorm van de tracés zoals door de NMBS voorgesteld en dit omwille van de volgende redenen. Om te beginnen is het absoluut noodzakelijk dat een dermate belangrijke beslissing slechts na een diepgaande studie kan worden genomen. Voorts moet een dergelijke studie alle mogelijke tracés in overweging nemen en dat is tot op heden nog niet het geval. In dat verband verzocht ik de NMBS de studie uit te breiden tot de volgende aanvullende tracés :

- de verbinding richting Antwerpen vanaf de E19 bij Haren, rechtstreeks op de lijn 26;
- de verbinding richting Antwerpen vanaf de E19 te Machelen langs de Brusselse Ring;
- een variante van de tunnel onder Peutie, maar onder het militair domein en niet onder het dorp;
- een variante van de tunnel onder Peutie die in noordelijke richting de Woluwelaan volgt;

- een variante van het tracé naar Vilvoorde met een tunnel van de luchthaven tot onder het kruispunt van de Luchthavenlaan met de Woluwelaan;

- een variante van het tracé via de E19 Noord en die het Floordambos vermijdt door een kleinere straal van de bocht;

- elke variante rond Melsbroek die het mogelijk zou maken om zowel met vracht als met reizigers de werkzone rond Brucargo te bedienen.

De NMBS moet andere mogelijkheden bestuderen. Voor het geheel van tracés wordt gevraagd een studie te maken die de volgende punten omvat. Ten eerste, een beschrijving, waarbij op een kaart voor elk tracé de passages ter hoogte van het oppervlak, op tunnelhoogte of op viaducthoogte worden aangeduid. Geplande bijkomende stations moeten ook worden aangegeven. Ten tweede, een vergelijking van de tracés, die rekening houdt met het operationeel aspect, dat de tijd van het parcours aangeeft en bepaalt hoeveel haltes kunnen worden bediend. Daarbij onderzoekt men de investeringskosten, de uitbatingskosten voor alle betrokken treinen en de weerslag op de natuurlijke en menselijke leefomgeving. Dat laatste punt is voor mij het belangrijkste.

Vermits een beslissing inzake Peutie zich nog niet op-dringt en niet vóór de bespreking van het tienjarig investeringsplan zal worden genomen, werd hierover op de Ministerraad nog niet gesproken. U weet dat het debat over dat investeringsplan vanaf september/oktober tot december zal worden gevoerd, om het voor januari 2001 goed te keuren. Omwille van de timing, die nog geen beslissing vraagt, en omwille van de onvolledigheid van het NMBS-dossier, is er geen beslissing genomen. Daarom zou het zinloos zijn te zeggen welke tracés dan wel aanvaardbaar zijn.

Wat de bevoegdheden betreft, kom ik tussenbeide in de beslissing op de verschillende niveaus. Voor de goedkeuring van het project via het tienjareninvesteringsplan stipuleert de tweede bijlage aan het beheerscontract van de NMBS dat nieuwe projecten het voorwerp moeten zijn van een precieze verantwoording ten opzichte van de geciteerde criteria.

Een tweede element is de natuur van de NMBS als autonoom overheidsbedrijf en het bijvoegsel aan het beheerscontract, zoals ik reeds in de Kamer heb verklaard. Ik kan als minister tussenbeide komen als de wet, het beheerscontract of de statuten worden geschonden. In het bijvoegsel van het beheerscontract, goedgekeurd met het koninklijk besluit van 25 mei 2000 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 10 juni 2000, werd het artikel 74 door de volgende bepaling vervangen. Ik

Isabelle Durant

citeer : "Inzake milieu zal de NMBS, conform de gewestelijke wetgevingen en reglementeringen, de maatregelen nemen om haar hoedanigheid van weinig vervuילend en milieuvriendelijk vervoerder te vrijwaren".

Volgens het aangepaste beheerscontract wordt de NMBS - ik citeer - "gans in het bijzonder verzocht om met de gewesten te onderhandelen over overeenkomsten met betrekking tot milieumaterialies - geluid, trillingen, onderhoud van de taluds, enzovoort -".

Tegen 1 oktober 2000 zal de NMBS aan de Staat, vertegenwoordigd door mezelf, verslag uitbrengen over de met de gewesten gelegde contacten en bekomen resultaten. Indien de mogelijkheid bestaat om met een gewest een milieu-overeenkomst over een materie te sluiten, zal de NMBS snel beslissende onderhandelingen aanknopen.

Tegen 1 juni 2000 moet de NMBS mij volgens het bijvoegsel aan het beheerscontract een evaluatieverslag over de uitvoering van het eerste actieplan met betrekking tot de periode 1996 tot 1999 verstrekken. Bovendien moet ze de krachtlijnen van een nieuw plan dat betrekking zal hebben op de jaren 2000 tot 2003 aan mij verzenden.

Artikel 22bis van het beheerscontract is ook interessant in de context van uw vraag.

Ik citeer : "De verschillende projecten die opgenomen zijn in het toekomstig tienjareninvesteringsplan 2001-2010 zullen aan mij en aan het bestuur van het bevoegde land voorgelegd worden voor de goedkeuring van het genoemd plan door de regering. In elk geval van ontwikkeling of uitbreiding van de infrastructuur zullen het belang en het voordeel van de projecten duidelijk aangegeven worden in het kader van het in artikel 1 van het beheerscontract gedefinieerd mobiliteitsbeleid". Onder de criteria die verder in het artikel worden opgesomd, vindt men onder meer de bescherming van het milieu. Artikel 22bis vermeldt ten slotte dat er voor elk van de projecten een omstandige fiche zal worden opgemaakt, die bij het ontwerp van plan zal worden gevoegd. Hierbij zal uiteraard geen afbreuk worden gedaan aan de principebeslissing van de regering van 11 februari om de diabolonoord die de luchthaven met de spoorlijn Brussel-Antwerpen verbindt, te realiseren.

Wat de communicatie aan de Vlaamse overheid betreft, is er, zoals ik reeds opmerkte, geen officiële beslissing van de Ministerraad, alleen een standpunt over enkele tracés in hun huidige vorm. Ik heb uiteraard geen bezwaar om een brief te sturen aan de Vlaamse overheid en mee te delen welke mijn visie is terzake. U weet echter ook dat het debat nog moet worden gevoerd naar

aanleiding van het tienjareninvesteringsplan. Bovendien ligt de bevoegdheid om bouwvergunningen toe te kennen bij de gewesten, die bij het investeringsplan betrokken worden, eens de federale overheid de middelen daartoe heeft vastgelegd.

Tot zover mijn informatie die noodzakelijk is om te begrijpen wat vandaag de stand van zaken is, welke standpunten er op tafel liggen en wat mijn mening is. Voorts herinner ik eraan dat ik de NMBS verzocht heb een diepgaand onderzoek te verrichten in verband met de bestaande en de nieuwe tracés vooraleer er beslissingen in zo'n belangrijk dossier worden genomen met zulke verregaande gevolgen voor een dorp waarvan de inwoners uiteraard de toekomstperspectieven willen kennen.

De heer **Hans Bonte** (SP) : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord dat nochtans zeer voorspelbaar was. Ik verzeker u alvast dat de Peutienaren door de mededeling na de parlementaire vraag vorige donderdag compleet op het verkeerde been werden gezet, want toen is verklaard dat het project volledig van de baan was. Ik neem dit niet in dit dossier, dat zoveel onrust oproept en ik zal dan ook mijn uiterste best doen om de ware toedracht van wat er gebeurd is, te achterhalen en ze ter plekke uit de doeken doen.

Voorts heb ik begrepen dat er geen beslissing genomen is, meer nog, dat er geen kan worden genomen en dat u een van de partners bent die beslissingsmacht in dit dossier hebt. De vraag blijft evenwel hoeveel gewicht u in de schaal kunt gooien.

Waarop ik geen antwoord heb gekregen, is de vraag welke tracés u niet aanvaardbaar vindt. Wel hebt u de tracés opgesomd die u aanvaardbaar acht. Wat denkt u over het precieze voorbeeld dat ik heb gegeven, met name het tracé dat in het parlement door de burgemeester van Vilvoorde wordt verdedigd en dat 150 meter naast het uitgetekende tracé dat zoveel gevoelens oproept, loopt.

Ook heb ik geen antwoord gekregen op mijn vraag of er vorige week nu een schouwspel is opgevoerd en of er vooraf een vergadering op het kabinet heeft plaatsgehad om een en ander door te spreken.

Mevrouw de minister, ik eindig met de kern van deze zaak, met name de principebeslissing van de regering van februari om Zaventem te ontsluiten.

Vorige week hebben wij via de media, de VDAB en de werkgeversverenigingen kunnen constateren welke gevolgen het heeft dat Zaventem dichtslibt. Men vindt geen

Hans Bonte

1 300 werknemers meer in onze regio. Een van de belangrijke elementen die zowel door de VDAB, de werkgeversorganisaties als de vakbonden naar voren werden geschoven is het gebrek aan mobiliteit. Mensen willen niet in de file staan.

Mevrouw de minister, mijn geduld geraakt op. Ik wil dat het parlement nog vóór het zomerreces beslissingen neemt inzake bedrijfsvervoerplannen. Wij hebben al een jaar gewacht. De heer Ansoms zal dit beamen. U hebt telkens opnieuw een datum aangegeven voor het indienen van uw ontwerp. Dat ontwerp is er nog steeds niet. Mijn groep vraagt nog vóór het zomerreces de bespreking van de wetsvoorstellen die over deze materie in het parlement circuleren.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.55 uur.

- La réunion publique de commission est levée à 11.55 heures.
